

דעם

מסורת הש"ס

וואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים ר"ן פט.

ר"ז

פז.

עין משפט
יר מזינר

נו א מיי פייא מהל
 נדרים הלי ז סמג
 לאון רמב טוש"ע יוד"ס
 רלג סעי' ז
נו ב מיי ס פייא הלי יב
 סמג שם טוש"ע שם
 סעי' יד
נה ג מיי ש פייא הלי
 יח סמג שם טוש"ע
 שם סעי' לה
נה ד מיי ש טוש"ע שם
 סעי' לד
ס ה ו מיי פייא מהל
 נדרים הלכה כב סמג
 לאון רמב טוש"ע יוד"ס
 רלג סעי' ח

הגהות הב"ח

(א) נב' מתענין תליא נפשה ביומי שלמו יומי וכו' ולא מיתבטשא בנישואין זה הכלל כ"ל: (ב) שם בחשנה ערש (ווגרה) מז"מ ויב' ס"א (ג) רש"י ד"ה ור' עקיבא סבר וכו' קבלה הסדר ר' עקיבא היא הכי נמי וכו' אשר אסרה ס"ד: (ד) ר' חפ"ו אפילו וכו' דאבהי אינו וכו' דאבהי לממר כל וכו' הכי זה מופר ובריתא נמי היכי לעבדא

גליון הש"ס

גמ' ורע"ק אומר יפר.
עיינ לעיל דף פ ע"א צהר"ן
ד"ה ור' יוסף:

תוספות

[illegible]

יְדַרְהֵם בְּיוֹם. בְּיוֹם שֶׁנִּשְׁאָט וּלְדַלּוּקִים לֵה צִרְקָה עֲבֵרָה הַמְאֻרָּסִים
בְּשִׁשְׁשָׁה וּמִתְגַּרְשָׁה בְּיוֹם וְהַחֲזִירָה בְּיוֹם אֵינִי יֹכֵל לִפְרֹשׁ
שָׁאֵין הַבַּעַל מִפְּרִי בְּקוּדְמִיָּין וְאִי הֵךְ חֹזֵר לְדִירוֹסִין בְּחֹדֶם הֵיא נְמִי אֵינִי
יֹכֵל לִפְרֹשׁ בְּשׂוֹמְפוֹת הַאֵב דְּלִיָּין שֶׁנִּשְׁאָט שׂוֹב אֵין לְאִזִּיה וְכֹתֵב
וְכִי נִשְׁמַע מִדֶּרֶךְ בְּיוֹם צִרְקָה לְרִבּוֹת

נקטיה דלע"ג דבו ציוס היתה צרשות
אציה קודם שגדרה אפי' הכי כיון
שנשאת אין לה תקנה אפי' באותו
יום עצמו: **גמ'** ר' ישמעאל אומר
יפר. דסבירא ליה דבבב חלות הנדר
אזלינן ולא בבת אמירה: רבי עקיבא
אומר לא יפר. דאזלינן בבת אמירה:
עד שיבא נדר בשעת אלמנות
וגירושין. ונדר היינו חלות הנדר
הילכך בין צרישא בין בסיפא בבת
חלות הנדר אית לן למחל: עד שיבא
איסור הנדר. כשהיא אוסרת עצמה
בנדר שהכל הולך אחר שעה שהוא
נודר: מפניכן מני ר' עקיבא היא.
דאזיל בבת שעת אמירה: אפי'
סומא רבי ישמעאל. דכי אזיל ר' י
ישמעאל בבת חלות הנדר ה"מ כי
תליא נפשה בנשואין או בגירושין
הלכך כיון שאי אפשר לאמירת הנדר
וחלות הנדר שיהו צרשות אחד ס"ל
לרבי ישמעאל דאזלינן בבת חלות
הנדר אצל מתני' דלא תליא נפשה
אלא ביומי' ואפשר דשלמו יומי ולא
מנסבא שלמו יומי ולא מניגראש ומנסבא
שמהא אמירה הנדר וחלותו צרשות
אחד אפילו כשנשמה הרשות שנשאת
או נתגרשה מודה רבי ישמעאל דבבת
אמירה אזלינן ולא בבת חלות כיון
שבחלתו היה רצוי הנדר לחלו באותו
רשות שהיה בשעת אמירה: ולענין
הלכה קיימא לן כרבי עקיבא הילכך
אפי' אומרת הריני נזירה לכשאנשא
או לכשאתגרש בבת שעת אמירה
הנדר אזלינן בין לקולא בין לחומרא:
וזו הכלל דקטי' גבי נצרה המאורסה.

זוה הכלל כל שלא יראה לרשות עצמה שעה אחת אציה ובעלה מפירין נדריה לאחיו הכך האב עם שלוחיו הבעל שאע"פ שהיא עם שלוחיו הבעל כיון שאף האב או שלוחיו הלכו עמה לא יתה מרשות אציה דאציה ובעלה מפירין נדריה: זה הכלל דקמני גבי אלו נדרים. כלומר בפרקין דהכא לאחיו מסר האב לשלוחיו הבעל כיון שמסרה להם שוב אין לאציה רשות בה דהוי לה אף מסירה כנשואין שבעל מפר בנדרים שמדור מנשואין ואילך הכל נדרים שנדרה כבר לא שאין הבעל מפר בקודמין ובשטפותיה דאב נמי לא דבהך מסירה יראה מרשות אציה ושזב אין לו זכות בה: **מתני'** **שעע נערום נדריון קיימין.** הכך תשע כולוהו איתנהו בכלל תלת דהיינו יתומה בחיי האב ויתומה ממנו ובגורת דבכל חד מהנך תלתא גווני היא יוצאה מרשות אציה ורענן לא מנו אלא הנך תלתא דאמרן כדאיתא בגמרא [וע"ב] אלא דרבי יהודה פליג שאף רבי יהודה לא אמרה אלא לחדד בהן את התלמידים: ב כגון שנשאת ונתאלמנה או נתגרשה דכיון דנשאת שוב אין גרמה ובגרה לאחר מכן והיא יתומה בחיי האב וכדכתיבנא: נערה

מבחינת תלמי נפשה ביום. ויכול להיות ששולמו הימים עברו אלוהים וכן בסיפא אירא נפשה
גבי בעיה. בפירוק נערה לעיל דקמיו כל שלא יראה לרשות עמיה שעה אחת אביה ובעל
אמריקן ומקטרת לעליו בעל היו קרוב לעשואין ויאלה מרמז אכז: וזה הכר דקרינן גבי
מסר האל לעליו ויגרשוהו ויחזירוהו קייב. בעל מל דלאה חבל מרמז איה וזה
מה אכליו ונמנה לחופ: תשע עריות נהרשו קייב. בוגרת ואיה יתומה בוגרת ומה איה
נערה ובגרה ומה איה נערה שמת אביה ושמת אביה בגרה בוגרת ואביה קיים נערה וגו'
העדרה שיוכל למאור בוגרת ומי בכלל נערוש פ'. בוגרת ואיה יתומה ודברה ואיה שמתמה
השאל על דבריה עברה ענה ג'. נערה ובגרה ומה איה פירוש נערה כסאיה נערה איה
בגרה שאל לפעמי לשאל על דברה ה'. בוגרת ודברה ואביה קיים ו'. נערה בוגרת פירוש דברה
בוגרת ואיה יתומה פירוש נערה ובגרה נערה ובגרה נערה ואיה יתומה ובגרה ואלה לשאל
ויכול דברו היינו איהן איהן שיוכל להסר:

נדרה והיא בראש הבעל. שהיתה נשואה והפר לה בעל. והשתא מפרש כיצד נדרה אמרה הריני מזירה לאחר שלמים יום והפר לה בעל: אע"פ שנתאלמנה כו' הרי זה מופר. ואע"ג דאיכא למימר הואיל ובפרה הנדר דינו שיחול וכבר יצאה לראשון עממה ולא תועיל זו הצעת להכי אשמעיתך דריב זו מופר

תורה אור השלם
1. ונדר אלמנה וגרושה
כל אשר אסרה על
נפשה יקום עליה;
במדבר ל י

מוסף רש"י

מסר האב לשלוחי
הבעל. מן שפחה להס
וגרסה בדרך והספיקה. כי
היא כנענית ואין אחד
שמנסה מיסר (ראשי
בשוח). שאין הבעל
מיסר בקודמין. נזכרים
קדמו (למאלין וג' יס' דה)
לדון נדרים שנדרים בנת
אשה מיסר בעלה, אבל
אם היו עליה נדרים קודם
שנשאה כשהיא חרושה
ונמנה, לא מצי מיסר
(ע"ל טו).

פירוש הרא"ש

נדרה בו ביום בו'
והחזירה בו ביום. ואמר'
שעת אמת נדרה אינו יכול
להפיר כיון שיצאה לרשות
עלמה בין נדרה להפירה
לדון נדרים מפני בקדומים
דינא הוי מדיפיק' נשאה
וגרסה נחת בעלה ונדרה
וגרסה בעלה והספיקה
ואמר' שמע אע"ג שהנדר
היה בבית אשה אינו מפר
כיון שהספיקה גירושין בין
נדר לשפוחיה ומיהו מדנקט
נדרה בו ביום משמע
לדיורי בחרושה ואין אדם
והארום מפיחין אף גירושין
הקצתו דמו ואי גירושין
לאו להקמה דמו מוקי לה
לעיל שנשאה: גמ' רבי.
ישמעאל אומר לא יפר.
לדול בתר חלות ובאזות

שתתגרש דזימינן דשלמנו יומי ולא מיגרשא ואם הפר הרי זה מופר ודידי נמי היכא דתלתא נדרה בנישואין אחרי יפר דעל דעת צעלה נדרה וסיכא דתלתא נדרה בגירושין ליכא לנימנר דתלתא עצמה בצעלה ואחרי לא יפר: זה הכלל דקטני. באידך פירקין (לעיל דף עא.) גבי נערה המאורסה זה הכלל כל שלא יאכל לרשות עצמה כו' לאיתויי הלך האז עם שלוחי הצעל דהסם לא יאכל לרשות עצמה לאציה וצעלה ומפירין נדריה: זה הכלל דקטני הכא. גבי אלו נדרים דמשמע דיוצאת לרשות עצמה לאיתויי מקר האז לשלוחי הצעל ולא הלך הוא עמהם דאומה שעה יאכל ממשות האז עד שהגיעה לרשות הצעל ויאכל לרשות עצמה ואין הצעל מיפר נדריה שאין הצעל מיפר בקדומין: **ברתג' ט'** נערום נדרים קיימין. שאין יכול להפר לכן: **בגורם ויהי יתומה.** נערה בגורם ויהי יתומה: נערה

שלא יתחיל לרשות עצמה
היא אחת אציה ובעלה
מפנין נדרים: אציה
היא אצח עם שטחי הענף
עם השכל שטחי האצח עם
שטחי רדעיון לא
האצח מרשות האצח וזה נדרה בדרך והתארכה אציה ובעלה האחרון מפנין נדרים: זה הכלל רדעיון גבי אלו
נדרים. היינו קין נדמי' האצח שטחי הענף כיון דליתא מרשות האצח ואם נדרה וברשה והסחירה קין לא
הפירה דמנשות האצח יתחיל ואין הענף מפר בקדומו: מותג' תשע נערות נדריהם קייפין. נערות לאו דוקא. ראשונה
בוגרת והיא יתומה ונדרה אחר שנתחממה. שנית נדרה ומה אציה ואחר הדר מן אציה. שלשית בוגרת ומה אציה נדרה
כשאינו נדרה ונדרה ואחר' מן אציה.

יְיִמוֹהַ [עֲנִיָּה בְּזִמְרָת וְהִיא יְיִמּוֹהַ] עַד כֵּאֵן גִּי'ר. ה"פ ט' מִי עֲנִיָּה מִיּוֹ אֵין בָּהֶם חֲדָשׁ בְּכֹלֶם אֶךְ הַשְּׁמִיעוּ הַהֵנָּה וְנִגְרַת שְׁמֵרָה וְאֶחָר הַהֵרָם מִתְּ אִיבָה צ'. נִעְרֵה שְׁלֵם בְּנִיבָה וּמִתְ אִיבָה פִּירוּשׁ מִדֶּרֶךְ כִּשְׁמָא נִעְרֵה וּמִתְ אִיבָה אֶחָר הַהֵרָם וּמִתְ אִיבָה לְדִבְרֵי מִתְ אֶחָר בְּנִיבָה ד'. נִעְרֵה שְׁמֵת אִיבָה פִּירוּשׁ מִדֶּרֶךְ כִּשְׁמָא נִעְרֵה וְכֹפֶה אֶחָר הַהֵרָם מִתְ אִיבָה וְנִגְרַת וְאֶחָר הַהֵרָם וְאִיבָה קִיָּם וְנִגְרַת בְּעוֹד אִיבָה ח' ו'. נִעְרֵה וְהִיא יְיִמּוֹהַ שְׁמֵרָה עֲנִיָּהּ וְנִדְרָה אֶחָר עֲנִיָּהּ וְנִדְרָה ח'. מִתְ לָךְ נִעְרֵה מְלֻחָתָם וְלֹא רָאִי לְכָל בְּרִאשׁוֹ

(א) לעיל עב., (ב) [תוספתא פ"א], (ג) [לעיל עא.], (ד) גיטין לה: ש"נ., (ה) [לעיל עב.].

תורה אור השלם

1. וְנָדָר אֶל־מִנְהָ וַיִּגְרוּשָׁהּ
כָּל אֲשֶׁר אָסְרָה עַל
נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ:

מוסף רש"י

מסר האב לשלוחי
הבעל. כגון שמסרה להם
וגירסה בדרך והסמיה, הרי
היא כנשואה ואין אחד
מימם מפר
(במשנ.)
שאין האב
מיפר בקרומין. נדרים
סקדמו לשואין (בפירי דה:)
לדאון נדרים שבהם נדרים
אחד מיפר ענלה, אבל
אם היו עליה נדרים קודם
שנשאה כשהיה ארוסה
ונקטה, לא מצי מיפר
(לעיר דה:)

פירוש הרא"ש

נדדה בו ביום ב' והתרחבה בו ביום. ואח"כ
 שעת אלו בדרה אלו וכל
 הכפר כיון שזאלה לרשות
 עמלמן כיון זרדה להכרה
 בעמלמן בעל מפר בקדושים
 ידונה חסד כדברים גאסה
 ויפוצת חסד בעלה וזדה
 וגרשה עמלמן והאחריה
 ואח"כ שעת א"ש הדבר
 היה צדק אפסוק אלו מפר
 כיון דאפסוק גירושין כן
 נדדה לרשעים ויטו מנדק
 נדדה כן גיוס ומשן
 ילדיי גארוסה ואלו אכז
 והארוסה מפרין לו גירושין
 והארוסה דמי לו גירושין
 לאו דקדמה דמי מוקי לה
 כע"כ נשואה: ג' ר"ב
 שיעמלמן אכזר אל א"ש
 חלול חסד חלול וזאתה
 גרשה יהי: ד' ר"ב
 קייבא אכזר א"ש חלול
 שעת שעת הדבר: חת"כ
 הרחליל נפשה גיבור.
 דאמרה יהי מירא לחסד
 ששים יום ואפטר לחסד
 בעלם יום היה מפר לה
 בעלה הילק מפר לה
 ואח"כ שעתחלטה
 נדדה גרשה אכזר חל
 סתמרה דמי מירא
 לנכסחחלטה דמי אפטר
 לגרר לחסד בעדה חתמי
 חסד מן מפר יהי עמלמן
 חסד מן מפר יהי חלל
 ויהי שייך בדרה: ה' ר"ב
 וקדתי ג' עדה
 האחריה. לעיל פסק
 ענה דקמה לו חלל כן
 שלח דמי לרשות עמלמן
 שעת חסד אכזר ובעלה
 מפרין דמי חסד
 יהי אכזר ששמו בעל
 לו ששמו חסד אכזר אכז
 חסדו בעל עדיין א"ש

יִתְּמָה מֵרֶשֶׁת הָאֵלֶּךְ וְאִם נִדְרִים. הֵיטָּו הֶךָ דִּמְתִּי לֵאמֹר הִפְרָה מֵרֶשֶׁת הָאֵלֶּךְ יִתְּמָה בְּזֹרֶת וְהִיא יְתוּמָה וְנִדְרָה אִלּוּ יְתוּמָה [נִעְרָה בְּזֹרֶת וְהִיא יְתוּמָה שְׂנֵדָה וְאַחֵר הַנִּדְרָה שֶׁמֶת אֲצִיהָ לְאִצִּיהָ מִתְּ אַחֵר הַנִּדְרָה וְאֲצִיהָ קִיִּם וְצִוָּה לִשְׁאֵל